

Режим доступу до ресурсу: <http://www.epravda.com.ua/publications/2016/01/25/578044>.

3. Імпорт автомобілів 2016 рік [Електронний ресурс] // Сьогодні. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.segodnya.ua/economics/avto/import-avtomobiley-v-2016-godu-vyros-na-tret-i-zatraty-na-nego-na-74-838711.html>.

Віталій Труш

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Герчаківський С.Д.

РИЗИКИ МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

На сьогодні міжнародна спільнота розробила низку правил, які покликані забезпечити уніфікацію митних процедур, що здійснюються митними органами різних держав, та створити сприятливі умови для митного регулювання зовнішньої торгівлі. Усе це відбувається шляхом скорочення часу проведення митних контрольних заходів та усунення підстав для проведення суцільного догляду експортно-імпортних товарів. Варто зазначити, що обрання тих чи інших форм митного контролю та митного оформлення товару здійснюється за результатами використання системи управління ризиками, яка базується на методах аналізу ризиків. Окрім того, митні органи організують проведення митного контролю на підставі визначеної вірогідності наявності порушень митного законодавства суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності у конкретній партії товару.

Відмітимо, що митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності є одним із діючих засобів, що застосовуються з метою державної підтримки та стимулювання розвитку експортного потенціалу країни. Міжнародна торгівля є важливим аспектом для країн у взаємовідносинах між собою. Міжнародні відносини між державами постійно розвиваються, відповідно, змінюються міжнародно-правові основи митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Лібералізація міжнародної торгівлі призводить до структурних змін у внутрішній економіці. Розвиток міжнародних зв'язків, а саме міжнародної торгівлі, несе в собі певні ризики, які потрібно враховувати, по можливості нівелювати, а тому виникає потреба в методологічних дослідженнях та вивченні даної тематики. Виникає необхідність у комплексі заходів щодо регулювання зовнішньо-економічних зв'язків для сприяння зовнішньоторговому обігу та зменшення митних бар'єрів. Усе це потребує поглибленого аналізу, узагальнення, розуміння міжнародно-правових засад митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Під впливом норм міжнародних договорів, що стосуються питань митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, видозмінюються функції митних органів у сфері регулювання зовнішньоекономічної діяльності, організації митних органів та всієї митної справи. Інституціональна складова

механізму міжнародно-правового регулювання зовнішньоекономічної, митної діяльності є великою прогалиною в науці міжнародного права, тому питання міжнародної діяльності з удосконалення митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності практично не досліджено, також практично не здійснювався комплексний аналіз проблем, як виникають [1].

Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності створює правову основу міждержавних відносин, виступає засобами підтримки миру та безпеки, розвитку міжнародної співпраці, захисту основних прав і свобод людини та забезпечення законних інтересів держави й інших суб'єктів міжнародного права.

В умовах формування конкурентоспроможної економіки держави завдання територіальних митних органів полягають у контролі руху товарів, гарантуванні безпеки інтересів держави, урахуваючи усі можливі ризики, та наповненні державної скарбниці. Визначення механізмів забезпечення дієвості та ефективності митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, у тому числі й розгляд питань виникнення митних ризиків, отримало досить широке поширення в науковій літературі, навчальних посібниках.

Таким чином, митні органи категорію «ризик» розуміють у контексті наявності порушень митного законодавства, що спрямовані на ухилення від виплати належних митних платежів або незаконного переміщення товарів [2]. Саме тому слід наголосити на існуванні об'єктивних показників, критеріїв, індикаторів ризику на всіх етапах ведення зовнішньоекономічної діяльності, які беруться до уваги представниками митних органів.

Наслідками виникнення ризиків митного контролю та митного оформлення можуть бути втрата часу, фінансові збитки або складання протоколу про порушення митних правил, що, своєю чергою, призводить до адміністративного штрафу або до розгляду справи в суді, за рішенням якого може бути накладено адміністративний штраф на порушника або товар та транспортний засіб буде конфісковано на користь держави.

Походження ризиків митного контролю та митного оформлення залежить виключно від показників та властивостей об'єктів, що підлягають контролю. Перевізник, експортер та імпортер насамперед можуть бути резидентами «країн ризику», що викликає прискіпливу увагу з боку посадових осіб митних органів. По-друге, кожний із них може мати неодноразове або однократне грубе порушення митного чи податкового законодавства, крім того, до них можуть бути застосовані спеціальні державні санкції у вигляді обмеження чи тимчасової заборони ведення зовнішньоекономічної діяльності. Організація та проведення ЗЕД через посередника також викликають підвищену увагу митних органів та можуть бути джерелом ризику при здійсненні експорту чи імпорту товарів.

Література:

1. Гуменюк О. Г. Система оцінки ризиків митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності / О.Г. Гуменюк // Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова. - 2016. - Т. 21. – с. 185-193

2. Богуславский М. М. Иностранные инвестиции: правовое регулирование / М. М. Богуславский. – М. : БЕК, 1996. – 462 с.
3. Владимиров К.Н. Митне регулювання : [навч. посіб.] / К. Владимиров, В. Бардачова ; 2-е вид. – Херсон : Олді-плюс, 2002. — 336 с.
4. Гребельник О.П. Митно-тарифна політика за умов трансформації економічної системи : [монографія] / О. Гребельник. – К. : КНТЕУ, 2003. – 488 с.
5. Жорін Ф.Л. Правові основи митної справи в Україні : [навч. посіб.] / Ф. Л. Жорін. – К. : КНЕУ, 2003. – 248 с.

Ірина Хавтур

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: д-р екон. наук, професор Десятнюк О. М.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОПОДАТКУВАННЯ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Успішний розвиток страхової справи неможливий в умовах національної самоізоляції, без використання апробованого міжнародного досвіду. Багато моделей і рішень, розроблених в розвинених країнах у сфері податкового регулювання страхового ринку, знайшли практичне застосування в українській страховій практиці. Як в Україні, так і в зарубіжних країнах, оподаткування перетворилося не в лише в дієвий метод активного залучення страховиків до формування дохідної частини бюджетів усіх рівнів, а й – в один з найефективніших інструментів державного регулювання страхової діяльності. У цьому контексті податкове регулювання виокремлюється в невід’ємну складову інституційного забезпечення ефективного функціонування сучасного страхового ринку.

В Західній Європі страхова діяльність оподатковуються на загальних підставах, а страховики є платниками таких же податків, як і суб’єкти господарювання інших секторів та галузей економіки. У країнах, що входять в Європейський Союз, вироблені єдині норми, в тому числі, фінансово-правові, що регулюють відносини в сфері страхування і охопили різні функції державного регулювання цього виду діяльності. Всі країни ЄС зберігають самостійність в питаннях законодавства і регулювання страхової справи. Основними видами податків, що сплачують страховики, є податок з страхових премій і податок на прибуток.

Особливості визначення податкової бази для сплати податку на прибуток страховиків Європейського союзу визначаються специфікою формування страхових резервів. Доречно зазначити, що податкова база (прибуток страхової компанії, що підлягає оподаткуванню) зменшується на загальну вартість страхових резервів, засади формування та методика визначення яких регламентуються Директивою ЄС91/674/ЕЕС [1]. Дія зазначеного нормативного документу поширюється на всі країни-члени Євросоюзу, однак це не виключає можливості національних наглядових органів формувати